

حوکمی عابای ئافرەتان و مەرجەکانی

نامادەکردنی

م . عدنان بارام

کەڤڵاو کەرکۆشەکانی

مالپەری بەهەشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەرلار

هه‌میشه له‌گه‌ڵمان بن بۆ به‌ره‌مه‌یه‌ نوێ

کتیبه‌ ژماره ٧٧

بۆ هه موو گه وه ره یه کی به نرخ ، بۆ مرواریه پارێزراوه کان ، بۆ ئه و ئافره تانه ی که بپاریان داوه پۆشاکى شهرم و حه یا له بهر بکه ن ، چونکه فه رمانی پهروه ردگار یانه ، ئه وه ش ته نها له بهر په زامه ندی ئه و ، بۆ ئه وه ی به به هشتی به رین شاد بن .

بۆ تۆ خوشکی موسلمانم : که پێشه وات خێزانه به پێزه کانی پێغه مبه رى خوايه ﷺ ، بۆ تۆ که پابه ندی ئایه ته پیرۆزه کانی قورئانی و فه رموده کانی پێغه مبه رى خوايت ﷺ ، نه ک پابه ندی مۆده و سه رگه ردانبووی شوینی ئه م و ئه و .

بۆ ئه و خوشکانهم : که نایانه و ئه ه له خه له تاوی ئه و که سانه بن که به ناو مافه کانیانه وه ئه یانه و ئه پۆشاکى حیشمه تی له بهر داکه نن ، ئه وه ش نه ک له بهر ئافره تان به لکو له بهر تیرکردنی ئاره زووه گلاوه کانیان ، بۆ ئه وه ی له کۆتایدا تۆی به ریز وه کو گۆلێکی گه لا هه لوه ریه به جی به یلن !! دای ئه وه ی وه کو بوکه شووشه ی ده ستی مندالان یاری خۆیا نته پێ ده که ن !!!

گه وه ره به نرخه کهم : له م نووسراوه دا ئه وه ت بۆ پوون ده که مه وه که ئه گه ر تۆی به پێزه که وتیه به رچاوی نامه حره مان ئه بێ چیت به سه ره وه بیته ؟ و مهرجه کانیشی چییه ؟ بۆ ئه وه ی ئه و عیبا ده ته ی که بپاریت داوه که ئه نجامی بده یت (که حیجا به که ته) بێ که م و کوپی بیته و تیرو ته سه لته ر بیته ، بۆ ئه وه ی په زامه ندی پهروه ردگار به ده ست به یئیت ، و گه واهیه کی ته واویش بیته له سه ر ئیمان ه که ت ، و پارێزه ریکیش بیته بۆ پاراستن له دونیا و دوا پۆزیشدا .

داواکارم پهروه ردگار زیاته ر یارمه تی ده ری من و تۆش بیته بۆ جی به جی کردنی فه رمانه کانی و پابه ندبوون به ئایه نه پیرۆزه که ی .

خوشکی به پێزم : خوی پهروه ردگار فه رموویه تی : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكُمْ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ [سورة الأحزاب : ٥٩] .

واته : ئه ی پێغه مبه رى خوا ﷺ به خێزان و که چه کانت و ئافره تی بپروا داران بلێ با جلابابه کانیان (جلابیش : واته : عابا) بده ن به خۆیا ندا ، ئه وه ش نزیک تره بۆ ئه وه ی که به په وشته بهرز و به حه یا و حیشمت و قورس و سه نگینی بناسرێنه وه ، تا ئه زیه ت و ئازار نه درێن ، پهروه ردگاری تۆش لی بوورده و میهره بانه .

تهفسیر و رافه سی نایه ته سی قورئانی پیرۆز :

(ابن کثیر) - به په حمه ت بیته - فه رموویه تی : (يقول الله - تعالى - أمراً رسولہ ﷺ تسليماً أن يأمر النساء المؤمنات - خاصة أزواجه وبناته لشرفهن - بأن يُدْنِينَ عليهن من جلابيبهن ليميزن عن سمات نساء الجاهلية وسمات

الإمام ، والجلباب هو الرداء فوق الخمار ، قاله ابن مسعود وعبيدة وقتادة والحسن البصري وسعيد بن جبیر وإبراهيم النخعي وعطاء الخراساني^(١).

واته : خوی پەروردگار فرمان دهکات به پیغه مبه ره که صلی الله علیه و آله که فرمان بکات به ئافره تانی برودار - به تایبته خیزان و کچه کانی له بهر پیز و پله یان - که (جلبابه کانیان) به خویاندا بدن ، بۆ ئه وهی جیا بکرینه وه له شیوه و شیوانی ئافره تانی سهردهمی نه فامی ، و شیوه و شیوانی ئافره تانی که نیزهک ، (جلباب) یش ئه و پۆشاکه یه که له سهردهمی سهرپۆشدا ئافره تان دهیده ن به خویاندا (واته : عابا) ، ئه مهش ووتی : (ابن مسعود وعبيدة وقتادة والحسن البصري وسعيد بن جبیر وإبراهيم النخعي وعطاء الخراساني) یه .

ههروهها (القرطبي) ش - بهر حمته بیته - سه بارهت به تهفسیری ووشه ی (جلابیب) فهرموویه تی : (جمع جلباب : وهو ثوب أكبر من الخمار ، وروي عن ابن عباس وابن مسعود : أنه الرداء ، وقد قيل : إنه القناع ، والصحيح أنه الثوب الذي يستر جميع البدن وفي " صحيح مسلم " ^(٢) عن أم عطية قلت : يا رسول الله صلی الله علیه و آله إحدانا لا يكون لها جلباب ؟ قال : لتلبسها أختها من جلبابها) ^(٣) .

واته : ئه م ووشه یه کۆیه و تاکه که شی (جلباب) له : که بریتی یه له پۆشاکیکی گهره تر له سهرپۆش ، وه ده شگیر نه وه له (ابن عباس) ، و (ابن مسعود) صلی الله علیه و آله فهرموویانه : (جلباب : بریتی یه له و پۆشاکه ی که سهر شان و پشت و پیش پی داده پۆشریت تا ئاستی ناوک) ، وه ووتراوه : (قناع) له که بریتی یه له و پۆشاکه ی که هه ندیک فراوانتر و گهره تره له سهرپۆش) ، به لام ووتی ره و ئه وه یه بوتریته : ئه و پۆشاکه یه که هه مو له ش داپۆشیت ، هه ره کو له " صحيح مسلم " دا هاتوو له (أم عطية) وه که فهرموویه تی : ووتم : ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ئه ی ئه گهر یه کیتمان عابای نه بوو ؟ فهرمووی : با خوشکه که ی له عاباکانی خوی بداتی و له بهری بکات .

شیخی پایه بهرزی ئیسلام و فهرمووده ناسی سهردهم (محمد ناصر الدین الألبانی) به ره حمته بیته فهرموویه تی : (ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ... أَمَرَهَا — فِي آيَةِ الْآخِرَى — إِذَا خَرَجْتَ مِنْ دَارِهَا أَنْ تَلْتَحِفَ فَوْقَ ثِيَابِهَا وَخِمَارِهَا بِالْجَلْبَابِ أَوِ الْمَلَاءَةِ لِأَنَّهُ أَسْرَلَهَا وَأَشْرَفَ لِسِرَّتِهَا وَهِيَ قَوْلُهُ تَعَالَى :

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَحِيمًا﴾ [سورة الأحزاب : ٥٩] ... والجلباب : هو الملاءة التي تلتحف به المرأة فوق ثيابها على أصح الأقوال وهو يستعمل في الغالب إذا خرجت من دارها كما روى الشيخان وغيرهما عن أم عطية رضي الله عنها قالت :

" أمرنا رسول الله صلی الله علیه و آله أن نخرجهن في الفطر والأضحى : العواتق والحیض وذوات الخدور فأما الحیض فيعتزلن الصلاة ويشهدن الخير ودعوة المسلمين . قلت : يا رسول الله إحدانا لا يكون لها جلباب ؟ قال : لتلبسها أختها من جلبابها " ^(٤) .

قال الشيخ أنور الكشميري في (فيض الباري) (١ / ٣٨٨) تعليقاً على هذا الحديث :

(١) تفسير القرآن العظيم لابن كثير : (٣ / ١٥١٠) .

(٢) صحيح البخاري رقم : (٣٢٤) وصحيح مسلم رقم : (٨٩٠) .

(٣) تفسير القرطبي : (١٤ / ٢٤٣) ، ههروهها بروانه : " فتح القدير " للشوكاني : (٤ / ٣٠٤) .

(٤) صحيح البخاري رقم : (٩٧٤) وصحيح مسلم رقم : (٨٩٠) وصحيح سنن أبي داود رقم : (١١٢٤) وصحيح سنن الترمذي رقم : (٥٣٧) .

(و علم منه أن الجلباب مطلوب عند الخروج وأنها لا تخرج إن لم يكن لها جلباب .

والجلباب رداء ساتر من القرن إلى القدم)^(٥) .

واته : پاشان خوای پەرودەرگار ... فەرمانی پێکردوو - له ئایەتە کە ی تردا - ئەگەر له مال چوو دەرەوه ، ئەوا له سەرروی پۆشاک و سەرپۆشە کەشیەوه (جلباب) یان (عابا) بدات بە خۆیدا ، چونکە ئەوه زیاتر دەپاریزێت ، و سەنگینترە بۆ پێکردنی ، ئەوەش لەم ئایەتەدا کە خوای پەرودەرگار تێیدا فەرموویەتی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبٍ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ .

جلبابیش : بریتی یە لە عابا کە ئافرهت خۆی پێداده پۆشی لە سەر هەموو پۆشاکەکانیەوه ، لە پەرەوا ترین ووتە زانایان ، ئەوەش زیاتر بە کاردەهێنرێت لە کاتی دەرچوونیدا لە مال ، هەرەکو دوو شیخی پایە بەرز (البخاري و مسلم) و جگە لەوانیش بۆمان دەگێڕنەوه لە (أم عطية) - پەرەزای خوای لای بیت - کە فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێکردین کە ئەمانە دەرێکەین لە گەڵ خۆماندا : (کچانی پێگیشتو و ئەوانەش کە لە بینوێژیدان و ئەوانەش لە (خردان / کە جێگایەکی تایبەتە بۆ کچان لە مالدا) سەبارەت بەوانە ی کە لە بێ نوێژیدان (حیض) نوێژیان لە سەرنی یە ، بەلام خێر و پارێزەوه ی موسلمانان دەبینن . دەلێت : ووت : ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو ئەگەر یە کێکمان عابای نەبوو ؟ فەرمووی : با خوشکە کە ی لە عاباکانی خۆی بداتی و لە بەری بکات .

شیخ ئەنوەری کشمیری لە (فیض الباري) لە (١ / ٣٨٨) دا سەبارەت بەم فەرموودە یە فەرموویەتی : "لەم فەرموودە یەوه ئەوەمان بۆ دەرە کە ویت کە جلباب پێویستە ئە کاتی دەرچووندا ، وە ناشیبت برواتە دەرەوه ئەگەر جلبابی نەبێت .

جلبابیش : پۆشاکێکە سەرتا پای ئافرهت دادەپۆشێت " .

وە زانای پایە بەرز ی ئیسلام شیخ (ابن باز) لە واتای (جلا بیهن) فەرموویەتی : (والجلباب ما يوضع على الرأس والبدن فوق الثياب ، وهو الذي تغطي به النساء الرأس والوجه والبدن كله ...) (٦) .

وە لە شوێنێکی تردا فەرموویەتی : (والجلباب : هو الرداء فوق الخمار بمنزلة العباءة) (٧) .

واته : جلباب ئەو پۆشاکە یە کە ئافرهتەن لە سەرەوه ی جەلەکانیانەوه بە خۆیاندا دەیدەن ، و سەرتا پایان دەگرتەوه .

پاشان فەرموویەتی : (ومن أدلة السنة أن النبي ﷺ لما أمر بإخراج النساء إلى مصلى العيد قلن : يا رسول الله إحدانا لا يكون لها جلباب ؟ فقال : النبي ﷺ : " لتلبسها أختها من جلبابها " (رواه البخاري ومسلم) (٨) .
فهذا الحديث يدل على أن المعتاد عند نساء الصحابة ألا تخرج المرأة إلا بجلباب) (٩) .

(٥) جلباب المرأة المسلمة : (٨٢ - ٨٤) .

(٦) فتاوى ومقالات الشيخ ابن باز ، السؤال السابع ضمن (أسئلة وأجوبة بعد محاضرة "عمل المسلم") .

(٧) فتاوى ومقالات الشيخ ابن باز ، ضمن رسالة : (الاختلاط والسفور) .

(٨) صحيح البخاري رقم : (٣٢٤) وصحيح مسلم رقم : (٨٩٠) .

(٩) فتاوى ومقالات الشيخ ابن باز .

واته : وه له به لگه کانی سوننهت ئه وه فرموده یه که پیغمبری خوا ﷺ تیايدا کاتیك فرمانی کرد به ده چوونی ئافرهتان بۆ شوینی نوژی جهژن ، فرموویان : ئه ی پیغمبری خوا ﷺ ئه ی ئه گهر یه کی کمان عابای نه بوو ؟ فرمووی : با خوشکه که ی له عاباکانی خوی بداتی و له بهری بکات .

ئهم فرموده یه ش ئه وه ده گه یه نیت که له وه سه رده مه دا ئه وه باو بووه له ناو ئافره تانی سه حابه دا که نابیت ئافره تان له مال برۆنه ده ره بی عابا .

هه روه ها فرموویه تی : (والجلباب : لباس تضعه المرأة فوق رأسها وعلى جميع بدنها فوق ثيابها العادية لمزيد الستر والبعد عن الفتنة . هكذا ينبغي للمرأة سواء كانت بدوية أو حضرية ، الواجب عليها أن تتمسك بحکم الإسلام وأن تجتهد في ستر عورتها ...) (١٠).

واته : جلباب : پۆشاکیکه ئافره تان ده یدهن به سه ر سه ر وه وه مو له شیاندا له سه ره وه ی پۆشاکه ئاسایی به کانیانه وه ، بۆ زیاتر پۆشین و دوور که وتنه وه له فیتنه . ئهم شیوه یه پیویسته له سه ر ئافره تان ، خه لکی گوندو لادی بیته ، یان خه لکی شاره کان ، پیویسته له سه ری پابه ند بیته به حوکمی ئیسلامه وه ، و کۆشش بکات و هه لبدات بۆ داپۆشینی عوره تی ...

جاریکی تر شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) به رحمه ت بیته فرموویه تی : (فالحق الذي يقتضيه العمل بما في آتي النور (١١) والأحزاب (١٢) : أن المرأة يجب عليها إذا خرجت من دارها أن تخرم وتلبس الجلباب على الخمار لأنه كما قلنا سابقا أستر لها وأبعد عن أن يصف حجم رأسها وأكتافها وهذا أمر يطلبه الشارع) (١٣).

واته : به پیی دوو ئایه تی سوره تی (النور) و (الأحزاب) ئه وه پیویست ده بیته که ئافره ت ئه گهر ده رچوون له ماله که ی ، خوی داپۆشیت به وه ی که له سه ر سه ر پۆشه که یه وه عابا بدات ، چونکه ئه وه - هه روه کو له پیشدا ووتمان - پۆشته تره بۆیان ، و دوور تره له وه ی که قه باره و شیوه ی سه ر و شانی ده ربخات ، ئه وه ش کرداریکه شه ریعه تی ئیسلامی پیروژ له ئافره تان داوا ی ده کات .

وه فرموویه تی : (واعلم أن هذا الجمع بين الخمار والجلباب من المرأة إذا خرجت قد أخل به جماهير النساء المسلمات فإن الواقع منهن إما الجلباب وحده على رؤوسهن أو الخمار وقد يكون غير سابع في بعضهن كالذي يسمى اليوم بـ (الإشارب) بحيث ينكشف منهن بعض ما حرم الله عليهن أن يظهرن من زينتهن الباطنة كشعر الناصية أو الرقبة مثلا) (١٤).

(١٠) فتاوى ومقالات الشيخ ابن باز .

(١١) مه به سنی ئهم ئایه ته یه : ﴿ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضَضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [سورة النور : ٣١] .

(١٢) مه به سنی ئهم ئایه ته یه : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ سورة الأحزاب : (٥٩) .

(١٣) جلباب المرأة المسلمة ص : (٨٥) .

(١٤) جلباب المرأة المسلمة ص : (٨٥) .

واته : بزانه ئه وهی که پئویسته له سهر ئافرهتان له سه ریۆش و عابا دان له گه ل یه کدا له کاتی ده رچوناندا ، ئافرتانی موسلمان زۆربه یان که مته رخه من تیایدا ، چونکه هه روه کو له واقعدا ئه بینرین یان عابا به ته نها ده دن به سه ریاندا ، یان سه ریۆش ، جاری واش هه یه داپۆشه ری ته واو نییه له هه ندیکیاندا ، وه کو ئه وهی که ئه مپۆ پئی ده ووتریت (الإشارب) به شیوه یه که هه ندیک له و به شانه ده رده که ویت که خوای په روه ردگار حه رامی کردوه له سه ریان ده ریخن له جوانیه شاراوه کانیان ، وه ک پرچی پیشه سه ریان یان گه ردنیان بۆ نمونه .

عابا ته نها بۆ کاتی ده رچوون نیه له مال ؟

شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) به ره حمهت بیّت له پوون کردنه وهیه که دا سه بارهت به وتهی شیخ (أنور کشمیری) فه رموویه تی : (ثُمَّ إِنَّ قَوْلَهُ : (والجلايب عند الخروج) لا مفهوم له إذ إن الجلاب لستر زينة المرأة عن الأجانب فسواء خرجت إليهم أو دخلوا عليها فلا بد على كل حال من أن تتجلبب ويؤيد هذا ما قاله قيس بن زيد : (صحيح) (إن رسول الله ﷺ طلق حفصة بنت عمر ... فجاء رسول الله ﷺ فدخل عليها فتجلببت فقال رسول الله ﷺ : " إن جبريل أتاني فقال لي أرجع حفصة فإنها صوامئة قوامئة ، وهي زوجتك في الجنة ")^(١٥) .

واته : پاشان که شیخ ده فه رموویت : " عابا له کاتی ده رچووندا ده بیّت " هه یه واتیه کی لی ره دا نییه ، چونکه عابا بۆ شارده نه وهی جوانی ئافره تانه له نامه حه رم ، وه که یه که ئه گه ر ئه م بپواته ده روه ، یان ئه وان بپۆنه ژووره وه ، که پئویسته له هه ردوو باره که دا هه ر عابا بدات به سه ریدا ، ئه وه ش پالپشتی ئه م وتهیه بکات ئه و وتهیه یه که (قیس) ی کوپی (زید) فه رموویه تی :

که پیغه مبه ری خوا ﷺ حه فصه ی کچی عومه ری ته لاق دا ... پیغه مبه ری خوا ﷺ پۆشته ژووره وه بۆ لای ئه ویش عابا که ی به دا خۆیدا ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : جبریل هاتۆته لام پیی فه رمووم : حه فصه بگه پینه وه چونکه زۆر به پۆزوو ده بیّت و به زۆریش شه ونوێژ ده کات ، خیزانیشته له به هه شت دا .

مهرجه کانی عابای ئافرهتان

(اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء) له فه توای ژماره (٢١٣٥٢) هیان دا ، له به روارى (٩ / ٣ / ١٤٢١ هـ) دا سه بارهت به پرسیاریک فه رموویانه^(١٦) :

(شوکر و ستایش ته نها بۆ په روه ردگار و دروود و سه لامیش له سه ر ئه و پیغه مبه ره بیّت که هه یه پیغه مبه ریکی به دوا دا نایهت ﷺ .. پاشان : (اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء) چاوی خشاندوه و به ئاگایه له و پرسیاره ی که له لایه ن (عبد العزيز الدھام) وهه کراوه له به رپۆز جه نابی موفتی هه موو ولات ، که له ویشه وه

(١٥) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٠٠٧) و " جلاب المرأة المسلمة " ص : (٨٧) .

(١٦) اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء ، به سه رۆکایه تی : (الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن محمد آل الشيخ) ، و ئه ندامیته هه ریه که له (الشيخ صالح بن فوزان الفوزان) ، و (الشيخ عبدالله بن عبد الرحمن الغدیان) ، و (الشيخ بكر بن عبدالله أبو زيد) .

نێردراوه بۆ (اللجنة من الأمانة العامة لهيئة كبار العلماء) به ژماره‌ی (٩٣٤) و له به‌رواری (١٢ / ٢ / ١٤٢١) ی کۆچی دا .

تیایدا پرسیارکار پرسیارێک ده‌کات ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی : " له‌و دوایانه‌دا عابایه‌ک بۆ بووه‌ته‌وه به‌شیوه‌ی له‌ش ده‌دوورێت ، و ته‌سکیشه ، و له‌ دوو پارچه‌ی ته‌نک له‌ قوماشی (کرپ) دروست ده‌کری‌ت و دوو ده‌ربالی فراوانیشی هه‌یه ، نه‌خش و ته‌تریژی پیوه‌یه ، و ده‌دری‌ت به‌ سه‌ر شاندای (١٧) ..

جا حوکمی شه‌رع چی‌یه سه‌باره‌ت به‌م جو‌ره عابایانه ؟ وه‌لامان بده‌نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار پاداشتان بداته‌وه ، پێشنیاری ئه‌وه‌ش ده‌که‌م - خوای په‌روه‌ردگار بتانپاریزی‌ت - که‌ ووته‌یه‌ک ئاراسته‌ی وه‌زاره‌تی بازرگانی بکه‌ن بو‌ پێگرتن له‌م جو‌ره عابایه و هاوشیوه‌کانی " .

وه‌ دوای لی‌کۆلینه‌وه و تاوتویکردنی لیژنه به‌م شیوه وه‌لام ده‌داته‌وه که‌ عابای شه‌رعی بۆ ئافره‌ت بریتی‌یه له‌ (الجلباب) : که‌ بریتی‌یه له‌ ئه‌وه‌ی که‌ مه‌به‌ستی شه‌رعی پێ‌جێ‌به‌جێ ده‌بی‌ت له‌ داپۆشینی ته‌واو ، دو‌رکه‌وتنه‌وه له‌ فیتنه ، له‌ سه‌ر ئه‌م ووته‌یه‌ش پێویسته عابای ئافره‌تان ئه‌م مه‌رجانه‌ی تێدا بی‌ت :

یه‌که‌م : (أن تكون سمیكة لا تظهر ما تحتها ، ولا يكون لها خاصية الالتصاق) ، واته : ئه‌بی‌ت ئه‌ستووری‌ت ، به‌ شیوه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ژێ‌ری‌دایه ده‌ری نه‌خات ، و به‌ له‌شیشه‌وه نه‌لکێ‌ت (واته : سیفه‌تی لاستیکی تێدا نه‌بی‌ت) .

دووهم : (أن تكون ساترة لجميع الجسم ، واسعة لا تبدي تقاطيعه) ، واته : ئه‌بی‌ت هه‌موو له‌ش دابپۆشی‌ت ، و فراوانیش بی‌ت به‌شه‌کانی له‌ش ده‌رنه‌خات .

سێ‌یه‌م : (أن تكون مفتوحة من الأمام فقط ، وتكون فتحة الأكمام ضيقة) ، واته : ئه‌بی‌ت ته‌نها له‌ پێشه‌وه کرابی‌ته‌وه ، و ده‌رباله‌کانیشی ته‌سک بی‌ت .

چوارهم : (ألا يكون فيها زينة تلفت إليها الأنظار ، وعليه فلا بد أن تخلو من الرسوم والزخارف والكتابات والعلامات) ، واته : ئه‌بی‌ت هه‌یج جو‌ره جوانیه‌کی تێدا نه‌بی‌ت سه‌رنجی ده‌ور و به‌ر بۆ خۆی پابکی‌شی‌ت ، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که‌ ئه‌بی‌ت دوور بی‌ت له‌ هه‌موو وێنه و زه‌خره‌فه و نووسین و نیشانه‌یه‌ک .

پێنجهم : (ألا تكون مشابهة للباس الكافرات أو الرجال) ، واته : ئه‌بی‌ت هاوشیوه‌ی پۆشاکێ ئافره‌تانی بێ برۆا نه‌بی‌ت ، یان هاوشیوه‌ی پۆشاکێ پیاوان .

شه‌شه‌م : (أن توضع العباءة على هامة الرأس ابتداءً) ، واته : ئه‌بی‌ت سه‌ره‌تاکی بدری‌ت به‌ سه‌ر سه‌ردا نه‌ شوینی‌تر .

له‌ سه‌ر هه‌موو ئه‌وه‌ی پێشوو ، ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی‌ت که‌ ئه‌و عابایه‌ی له‌ پرسیاره‌که‌دا باسکرا عابایه‌کی شه‌رعی نی‌یه بۆ ئافره‌تان ، بۆیه نابی‌ت له‌ به‌ر بکری‌ت ، چونکه ئه‌و مه‌رجانه‌ی تێدا نی‌یه که‌ پێویسته تێدا هه‌بی‌ت

(١٧) **تێبینی :** ئه‌م جو‌ره عابایه له‌ کوردستانی خۆماندا پێ‌ی ده‌وتری‌ت (عابای خه‌لیجی) ، وه‌ له‌ وولاتانی خه‌لیجدا پێ‌ی ده‌وتری‌ت (عابای فه‌ره‌نسی) ، وه‌ شایه‌نی بیرخستنه‌وه‌یه سه‌پاندنی ناوی (عابا) به‌ سه‌ر ئه‌م جو‌ره پۆشاکه سه‌رنج پاكێش و پارزواوه‌یه‌دا که‌ ده‌دری‌ت به‌ سه‌ر شاندای یه‌کێکه له‌ پیلان و فیل و داوه‌کانی شه‌یتان و شوێنکه‌وتوه‌کانی بۆ سه‌رشواندن له‌ ئافره‌تی موسلمانان .

، ههروهها نابیت هیچ عابایهکی تر له بهر بکریت که ئه و مهرجه پیویستانه ی تیدا نه بیت ، وه ناشبیت وهکو شتومهکی بازرگانی بهینریت ، و دروست بکریت ، بفرۆشریت ، و بایهخی پی بدریت له ناو موسلماناندا ، چونکه ئه وه به شداری کردنه له سه ر تاوان و سته م کردن ، خوی پهره ر دگاریش فهرموویه تی : ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [المائدة : ۲] .

وه لیژنهش که ئه وه پرون دهکاته وه ، ئامۆژگاری ئافرهتانی برپادار دهکات به وهی له خوا بترسن و پابهندی ته وای خۆدایۆشین بن بۆ جهستهیان ئه وهش به عابا و سه رپۆش دان له پیاوانی نامه حهرم ، ئه وهش گوێرایه لی بیت بۆ خوی پهره ر دگار ، و پیغه مبه ره که ی ﷺ ، وه بۆ دوورکه وتنه وه له هۆکارهکانی فیتنه و تووشی فیتنه کردن .

سه رکه وتنیش ته نها له لای خوی پهره ر دگار .

وصلی الله علی نبینا محمد وآله وصحبه وسلم .

فهتوایهکی شیخ (ابن العثیمین) و ئامۆژگاری بۆ ئافرهتان^(۱۸) :

پرسیار : ما حکم لبس العباءة التي في أطرافها، أو أكمامها قيطان أو غيره ؟ واته : حوکمی پۆشینی ئه و عابایه چی که له لاکانی ، یان له ده ربالهکانی قهیت یان جگه له وه ههیه ؟

وهلام : محرم حيث أنه يؤدي إلى الفتنة .

واته : حهرامه چونکه ئه بیت هوی فیتنه .

پاشان ئامۆژگاری ئافرهتان دهکات و ده فهرموویت :

خوشکی موسلمانم : ژیری و بیری خۆت بکه به دادوهر و باش تیروانین بکه له پۆشینت بۆ عابا ، ئایا پری تی ده چیت جوانیهک به جوانیهکی تر دایپۆشی ! وه ئایا حیجاب بۆ ئه وه شهرع نه کراوه که ئه و جوانییه دایپۆشیت ! ؟ جا با چاوپۆشن بین له کردارهکانماندا ، وه ئه وهش بزانی : که دوژمنانی ئیسلام پیلان ده گیپن دژ به حیجاب ، جا ئه ی خوشکی موسلمانم خۆت رزگار که ، چونکه خۆشی دنیا خۆشیهکی که مه ، دوارۆز یش با شتره بۆ له خوا ترسان ، نه که ی بوغرا بیت به سامان وماله که ت !! وه به جوانییه که ت !!! چونکه ئه و شتانه هیچ سوودت پی ناگه یه نن له لای خوا !!!

منیش لی ره دا ئه وه ت یاد ده خه مه وه و ده ترسیتم به وهی که پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاگری دۆزه خیان پی پیشان دراوه ، و زۆربه ی ئه هلی دۆزه خ ئافرهت بووه ، وه ئاگادارت ده که مه وه له وهی که پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به ئافرهتان فهرموویه تی که تۆش یه کیکی ت لی یان : "اتقوا الدنيا واتقوا النساء ، فإن أول فتنة بني إسرائيل كانت في النساء"^(۱۹) ، واته : له فیتنه ی دنیا بترسن و له فیتنه ی ئافرهتان ، چونکه یه که م فیتنه ی به نی ئیسرائیل فیتنه ی ئافرهت بووه ، وه خۆت پزگار بکه له ئاگری دۆزه خ ، ئه وهش بزانه تۆ زۆر له وه لاواز تری به رگه ی ئه و ئاگره بگریت ، چونکه ئه گه ر کیوه کان بخرینه ناو ئه و ئاگره ده توینه وه ، جا تۆ چیت ئه گه ر به راورد بکرییت له

(۱۸) موسوعة الفتاوى الإسلامية ، رقم الفتوى : (۴۵۲۷) .

(۱۹) صحيح مسلم رقم : (۲۷۴۲) .

گەڵ ئەو کێۆه سەرکەسانە ؟! جا خۆت پزگار بکە لەو ئاگرە ، و وەلامی بانگەشه خوازی پەوایی بدهوه ، بشزانە :
 "أَنْ مَنْ تَرَكَ شَيْئاً لِلَّهِ عَوْضَهُ اللَّهُ خَيْراً مِنْهُ" (٢٠) ، واتە : ئەو کەسەى لەبەر پەزامەندى خواى پەروەردگار واز لە شتێک
 بهێنێت خواى پەروەردگار لەو شتە باشتەرى پێدەبهخشێت ، وە تەنها دواپۆزیش شوێنى پاداشت و هەولەکانمانە با
 هەرچەند ئاواتەکانمان دوربێت ، جا نازانم چیت دەوێت لە پۆشینى ئەم عابا پازاوهیه کە بە سەدهها دەیکرێت ؟!
 لە کاتی کدا کە دەخریته ناو گۆرەکەت هەرزانبایى ترين پارچەت پێۆه دەپێچرێت !! ئایا ئەم عابایە سوودت
 پێدەگەیهێنێت لە تاریکی قەبرەکەتدا ؟!! جا بیر لە خۆت بکەوه کە دەچیتە ئەو شوێنە .

=====

مالیەری بەهەشت

www.ba8.org

لە دوعای خێر بى به شمان مه کهن

(٢٠) صحَّ هذا الحديث بلفظ : "إِنَّكَ لَنْ تَدَعَ شَيْئاً لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، إِلَّا بَدَّلَكَ اللَّهُ بِهِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْهُ" أخرجه وكيع في "الزهد" : (٢ / ٦٨ / ٢) ، وعنه أحمد : (٥ / ٣٦٣) ، والقضاعي في "مسند الشهاب" رقم : (١١٣٥) وسنده صحيح على شرط مسلم قاله الشيخ المحدث العلامة الإمام الألباني رحمه الله في "سلسلة الأحاديث الضعيفة" : (١ / ٦١ - ٦٢) ، أمَّا اللفظ الذي ذكره الشيخ العلامة ابن العثيمين رحمه الله فرغم اشتهاره على ألسنة كثير من الدعاة والخطباء وغيرهم فلم أقف عليه في المصادر التي بحثت فيها عنه رغم أنَّ الشيخ الألباني رحمه الله قد ذكره في كتابه الفريد : "جلباب المرأة المسلمة" ص : (٤٧) وقال : رواه أحمد بسند صحيح ، والله أعلم .